

- ❖ हुलाक सेवाको इतिहास, महत्व र योगदानको सम्मान गरौं,
- ❖ दुर्गम तथा ग्रामीण क्षेत्रमा समेत भरपर्दो हुलाक सेवा विस्तारमा सहयोग गरौं,
- ❖ हुलाक सेवालाई आधुनिक सूचना तथा सञ्चार प्रविधिसँग जोड्दै प्रभावकारी बनाऔं,
- ❖ हुलाकमार्फत उपलब्ध सेवा तथा सुविधाको प्रयोग तथा सही सदुपयोग गरौं,
- ❖ चिठीपत्र, पार्सल तथा अन्य सामग्री पठाउँदा सही विवरण र सुरक्षित प्याकेजिङमा ध्यान दिऔं,
- ❖ हुलाक सेवाको डिजिटल रूपान्तरण र आधुनिकीकरणलाई प्रोत्साहन गरौं,
- ❖ हुलाक सम्पदा तथा ऐतिहासिक महत्वका सामग्रीको संरक्षण गरौं,
- ❖ आधुनिक हुलाक सेवा अपनाऔं, सेवा प्रवाहलाई प्रभावकारी बनाऔं ।

सञ्चालनको पर्खाइमा नेपालगन्ज सिटी हल

कालपृष्ठ समाचारदाता

नेपालगन्ज, १३ असोज

नेपालगन्जमा ठुलो रकम खर्च गरेर निर्माण गरिएको नगर सभा हल (सिटी हल) सञ्चालनको पर्खाइमा रहेको छ।

नेपालगन्ज उप-महानगरपालिका-१४ भवानीयापुरमा सञ्घीय सरकारले निर्माण गरेको सुविधा सम्पन्न सिटी हलको २०८१ फागुन १३ गत उद्घाटन भए पनि हालसम्म सञ्चालन हुन सकेको छैन।

रु ३३ करोड ३४ लाख ७५ हजार ३७० लागतमा निर्माण भएको सिटी हल उद्घाटन हुँदा यसले स्थानीय अर्थतन्त्र चलायमान बनाउन सहयोग गर्ने अपेक्षा गरिएको थियो। हल सञ्चालन हुन नसक्दा स्थानीयवासी निराश बन्न पुगेका छन्।

सिटी हलमा दैनिकजसो कार्यक्रम हुँदा स्वाभाविक रूपमा चहलपहल बढ्ने भए पनि हाल कुनै गतिविधि नहुँदा सुनसान रहेको स्थानीयवासी समेत रहनु भएका नेपालगन्ज-१४ का पूर्ववडाध्यक्ष ओमकार मिश्राले बताए।

उनले सञ्चालनको जिम्मा लिएको नेपालगन्ज उपमहानगरपालिकाले नगर सभा हल सञ्चालनका लागि विशेष चासोका साथ सहूलियत दर कायम गर्नुपर्नेमा जोड दिए। कुल ७९५ जना अर्न्तर्गत क्षमताको हल सञ्चालनमा नआउँदा आफूहरू निराश भएको मिश्राको भनाइ छ।

नेपालगन्ज उद्योग वाणिज्य सङ्घका पूर्वअध्यक्ष कृष्णप्रसाद श्रेष्ठले राज्यको ठुलो रकम खर्च भएर बनेको सिटी हललाई दीर्घकालीन रूपमा सञ्चालन गर्न स्थानीय सरकारले चासो दिनुपर्ने बताए।

“ठूलाठूला सरकारी कार्यक्रम होटलमा हुने गरेका छन्, उता

सरकारी नगर सभा हल बन्द अवस्थामा छ”, उनले भने, “नगर सभा हल सञ्चालनका लागि उपमहानगरपालिका नेतृत्वले विशेष चासो दिन जरुरी छ।”

नेपालगन्ज सिटी हलमा ठुलो हलसहित अन्य चार वटा साना हल, प्रशासनिक कक्ष, पार्किङलगायत पूर्वाधार निर्माण गरिएको छ। सभा हल निर्माण सम्पन्न भएपछि नेपालगन्जमा ठुलो क्षमताका कार्यक्रम गर्न सहज हुने विश्वास गरिए पनि त्यसले सार्थकता पाउन सकेको छैन।

नेपालगन्ज उप-महानगरपालिकाका प्रवक्ता प्रमोद रिजालले सहरभन्दा टाढा भएकाले

सिटी हलमा कुनै गतिविधि सञ्चालन हुन नसकेको बताए। सिटी हल निर्माण भएपछि दुई पटक नगरसभा र दुई पटक राजनीतिक दलका कार्यक्रमबाहेक अरू गतिविधि हुन नसकेको उनले जानकारी दिए।

“सिटी हल सञ्चालनको जिम्मा दिन बोलपत्र खोल्नु, तर ठाउँका कारणले होला कुनै प्रस्ताव नपरेपछि अहिले नगरपालिकाले नै मान्छे राखेर रेखदेख गर्दै आएको छ”, प्रवक्ता रिजालले भने, “नगरको केन्द्रबाट टाढा भएकाले पनि कार्यक्रम हुन सकेनन्। अहिले कर्मचारीले भवन कुनै काम भएको छ।”

नहर विस्तार गर्दै सिक्टा सिँचाइ आयोजना

कालपृष्ठ समाचारदाता

नेपालगन्ज, १३ असोज

बाँकेमा निर्माणाधीन सिक्टा सिँचाइ आयोजनाले किसानको खेतसम्म पानी पुर्याउन शाखा तथा उपशाखा नहर विस्तार गर्न सुरु गरेको छ।

खजुरा र बैजनाथ गाउँपालिका क्षेत्रमा थप सिँचाइ सुविधा पुर्याउन आयोजनाको पश्चिम मूल नहरअन्तर्गत गुरुवागाउँ शाखा र उपशाखा नहर निर्माणका लागि बाँकेका विभिन्न स्थानमा जग्गा अधिग्रहण प्रक्रिया अघि बढाइएको आयोजनाका निर्देशक राजु आचार्यले जानकारी दिए।

उनका अनुसार, जिल्ला प्रशासन कार्यालय बाँकेमार्फत २०८३ असोज ८ गते सूचना जारी गर्दै जग्गा प्राप्ति ऐन, २०३४ को दफा ३ अनुसार सो कार्यका लागि जग्गा अधिग्रहण गर्न लागिएको जानकारी दिईएको छ। हालको खजुरा गाउँपालिकाका वडा नं १, २, ५, ८ र ९ (साविक राधापुर गाविस वडा नं ४ र ७; साविक सीतापुर गाविस वडा नं ३, ६ र ८; साविक उढरापुर गाविस वडा नं १ र ३ तथा साविक रनियापुर गाविस वडा नं ३, ६ र ९) र बैजनाथ गाउँपालिकाका वडा नं ५ र ६ (साविक वनकटवा गाविस वडा नं ४ र ५) भित्र पर्ने जग्गाहरू अधिग्रहण गरिने छ।

सम्बन्धित जग्गाधनी वा निजको नियमानुसारको वारिसलाई सिँचाइ सुविधा पुगेको आयोजना निर्देशक आचार्यले बताए। सिक्टा सिँचाइलाई चालु आर्थिक वर्ष २०८३-०८४ मा रु दुई अर्ब ५५ करोड विनियोजन गरिएको छ। गत आर्थिक वर्ष २०८२-०८३ मा सिक्टा सिँचाइलाई रु एक अर्ब ५७ करोड विनियोजन भएको थियो। गत वर्षको बजेटमा भन्दा यो वर्ष करिब रु एक अर्ब बढाएर बजेट विनियोजन भएको छ।

सिक्टा सिँचाइको पश्चिमी मूल नहर बाँके जिल्लाको राप्ती नदीको पश्चिम भेगको ३३ हजार ७६६ हेक्टर जमिन र पूर्वी मूल नहरले राप्ती नदीको पूर्वी भेगको करिब ९,००० हेक्टर गरी कूल ४२ हजार ७६६ हेक्टर भूमिमा भरपर्दो सिँचाइ सुविधा उपलब्ध गराउने लक्ष्य रहेको

छ। हाल २५ हजार हेक्टर जमिनमा सिँचाइ सुविधा पुगेको आयोजना निर्देशक आचार्यले बताए।

सिक्टा सिँचाइलाई चालु आर्थिक वर्ष २०८३-०८४ मा रु दुई अर्ब ५५ करोड विनियोजन गरिएको छ। गत आर्थिक वर्ष २०८२-०८३ मा सिक्टा सिँचाइलाई रु एक अर्ब ५७ करोड विनियोजन भएको थियो। गत वर्षको बजेटमा भन्दा यो वर्ष करिब रु एक अर्ब बढाएर बजेट विनियोजन भएको छ।

सिक्टा सिँचाइ आयोजनाअन्तर्गत अहिले डुडुवा शाखा नहर निर्माण धमाधम भइरहेको छ भने सिधनीया, प्रसेनीपुर र अकलघरवा शाखा नहरमा ठेक्का सम्झौता गरी निर्माण कार्यलाई तीव्रता दिएको छ। गुरुवागाउँ र अकलघरहवा शाखा र उपशाखा तथा पूर्वी मूल नहरका बाँकी कामहरूका लागि पूर्व तयारीका कामहरू भइरहेको निर्देशक आचार्यले जानकारी दिए।

बाँके कांग्रेस क्षेत्रीय सभापतिमा पुर्णप्रसाद सर्वसम्मत, चौधरीले हराए शाहलाई

कालपृष्ठ समाचारदाता

नेपालगन्ज, १३ असोज

नेपाली कांग्रेस बाँके क्षेत्र नम्बर १ को क्षेत्रीय सभापतिमा पूर्ण प्रसाद आचार्य सर्वसम्मत हुनु भएको छ। नेपाली कांग्रेसको १५ औं महाधिवेशन अन्तर्गत बाँके क्षेत्र नम्बर १ सभापतिमा उम्मेदवारी दिनु भएका पोषण केसीले आचार्यलाई समर्थन गर्नु भएको छ।

मंगलवार हुने भनेको मतदान सर्वसम्मत प्रयासको लागि सुरु हुन सकेको थिएन। पार्टी केन्द्रीय नेता सहित उम्मेदवारहरू बीचको छलफल पछि सर्वसम्मतको वातावरण तयार भएको कांग्रेस नेताहरूले बताएका छन्।

यसैगरी नेपाली कांग्रेसको १५ औं महाधिवेशन अन्तर्गत प्रतिनिधि सभा बाँके क्षेत्र नम्बर २ को सभापतिमा नरेन्द्र कुमार चौधरी निर्वाचित हुनु भएको छ। निकटतम प्रतिस्पर्धी वीरेन्द्रबहादुर शाहलाई पराजित गरेर उहाँ निर्वाचित

हुनु भएको हो। क्षेत्रीय कार्यसमिति पदाधिकारी चयनका लागि सोमबार मतदान गराइएको थियो। निर्वाचन परिणाम अनुसार क्षेत्रीय सचिवमा रमेश प्रसाद तिमिल्सेना निर्वाचित हुनु भयो।

यसैगरी केन्द्रीय महाधिवेशन प्रतिनिधि खुल्ला तर्फ सुन्धान्मु कोइराला, सुन्दर बहादुर हमाल, गोपाल प्रसाद अधिकारी, रमेश कुमार गुप्ता, अजित कुमार शर्मा, राकेश बहादुर श्रीवास्तव, राज कुमार बर्मा, कृष्ण कुमारी सापकोटा, सुनिल राणा र प्रशान्त विष्ट, महिलातर्फ

उमा थापा मगर रेनु सिंह ठाकुर, कल्पना रेग्मी र नारायणी रूपाखेती, मैकुलाल बात्मिकी, ईश्वरी प्रसाद ज्ञवाली, ज्ञानेन्द्र कुमार चौधरी, फन बहादुर गुरुङ, जमालुदिन वागवान, निजामुद्दिन अन्सारी छोट्को, राज कुमार साहु, डम्बर बहादुर गोल्लडस्मित, साहिदा वानो, ममता देवी कुर्मी, रत्ना राणा, सिता देवी काफ्ले, विष्णु प्रसाद भुषाल, लिलावती यादव, अमृत कुमार आचार्य, मेराज अहमद हल्वाई, दिपेन्द्र रेग्मी, अनुज बर्मा र सुनिल सिंह हमाल निर्वाचित हुनु भएको छ।

आईडी कार्ड

मात्र

रु. १५०/-

सम्पर्क:

मो. ९८५८०४९२९०,
९८५८०५९५४८

नेपालगन्ज-२, घटबोखी

प्रिन्ट नेप

आपतप्रतिरोधी क्षमता निर्माण

संयुक्त राष्ट्रसङ्घको महासभा विश्वका राष्ट्रहरूले आफ्ना पीडा, सम्भावना, अपेक्षा, राष्ट्रिय हित र विश्वप्रतिको उत्तरदायित्व प्रस्तुत गर्ने प्रमुख बहुपक्षीय मञ्च हो। त्यस मञ्चमा नेपालका प्रधानमन्त्री वलेन्द्र शाहले व्यक्त गर्नुभएको धारणा केवल औपचारिक कूटनीतिक वक्तव्य मात्र होइन; त्यसले विश्वसामु नेपालको आत्मबोध र सम्मान, राष्ट्रिय प्राथमिकता, विकासको दृष्टिकोण र अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्धको दिशाबोध गराएको छ। प्रधानमन्त्री शाहले २४ सेप्टेम्बर २०२६ मा संयुक्त राष्ट्रसङ्घको ८१ औँ महासभामा गर्नुभएको सम्बोधनलाई यही व्यापक सन्दर्भमा चिन्तन तथा मनन गर्नु पर्छ।

हालैको भोटकोशी-त्रिशूली विपत् सम्बोधनको भावनात्मक केन्द्र भए पनि यसको दायरा बाढी र जलवायु परिवर्तन भन्दा निकै फराकिलो छ। जलवायु न्याय, हिमाली सहकार्य, अन्तर्राष्ट्रिय वित्तीय व्यवस्था, विश्वव्यापी आपूर्ति शृं ला, मानवीय सुरक्षा, बहुपक्षीयता, युवा आकाङ्क्ष, रोजगारी, सामाजिक सुरक्षा र राज्यको जवाफदेहितासम्म यसले प्रश्न उठाएको छ। यस अर्थमा एउटा गम्भीर राष्ट्रिय प्रश्न उठ्छ- नेपालले भोगिरहेको विपत् प्रकृतिको मात्र सङ्कट हो कि हाम्रो विकास दर्शन, राज्यको चरित्र, सामाजिक न्याय, शिक्षा, अर्थतन्त्र र राजनीतिक उत्तरदायित्वको समेत परीक्षा हो ? यो विमर्श यसैमा केन्द्रित छ।

विश्वको विवेकलाई प्रश्न : सम्बोधनको प्रभावशाली पक्ष नेपालमा भएको विपत्लाई केवल राष्ट्रिय त्रासदी नभई विश्वका लागि चेतावनीका रूपमा प्रस्तुत गर्नु हो। बढ्दो तापक्रम, 'पर्माफ्रोस्ट' पग्लिनु, पहाडी भूभाग अस्थिर हुनु, हिमपहिरो, बाढी र पहिरो जस्ता घटनाले हिमाली क्षेत्रमा बढ्दो जोखिम देखाइरहेका छन्। यहाँ एउटा गम्भीर दार्शनिक प्रश्न जन्मिन्छ- मानव सभ्यताले प्रकृतिलाई जितेको हो कि प्रकृतिसँग आफ्नो निर्भरता मात्र बिर्सको हो ? नेपालले विश्वव्यापी हरितगृहग्यास उत्सर्जनमा ०.१ प्रतिशतभन्दा कम योगदान गरे पनि जलवायु परिवर्तनको ठुलो मूल्य चुकाइरहेको छ। अतः जलवायु न्याय नेपालका लागि भावनात्मक नारा मात्र होइन; यो अस्तित्व, विकास र

अन्तरपुस्तीय न्यायको प्रश्न हो।

विपत्बाट विषम परिस्थितिसम्म : जलवायुजन्य विपत्लाई प्रधानमन्त्रीले केवल मानवीय सहायता आवश्यक पर्ने घटना नभई विकास आपत्कालका रूपमा प्रस्तुत गर्नुभएको छ। बाढीले मानिस, घर र पुल मात्र बगाउँदैन; विद्यालय बन्द हुन्छन्, बालबालिकाको सिकाइ रोकिन्छ, स्वास्थ्यसेवा अवरुद्ध हुन्छ, कृषि उत्पादन नष्ट हुन्छ, बजार र यातायात प्रभावित हुन्छन् र रोजगारीमा असर पर्छ। यसरी बसोको विकास केही दिनमै पछाडि धकेलिन सक्छ। यसले विकासको परम्परागत मापदण्डमाथि प्रश्न गर्छ। हामीले विकासलाई सडक, पुल, भवन र विद्युत् उत्पादनको संख्याबाट मात्र मापन गर्ने कि ती संरचना कति सुरक्षित, दिगो र विपत्प्रतिरोधी छन् भन्ने आधारबाट पनि मापन गर्ने ? अब विकासको अर्थ आर्थिक विस्तारसँगै सुरक्षा, स्थायित्व र आपत्प्रतिरोधी क्षमता पनि हुनु पर्छ।

जलवायु न्याय : प्रधानमन्त्रीले जलवायु न्यायलाई आर्थिक सहयोगको मागमा मात्र सीमित गर्नुभएको छैन। 'साभ्ना तर फरक जिम्मेवारी र सम्बन्धित क्षमता' को सिद्धान्त अनुसार ऐतिहासिक रूपमा बढी योगदान गरेका र बढी क्षमता भएका पक्षले बढी जिम्मेवारी लिनुपर्ने तर्क प्रस्तुत गरिएको छ। नेपाल जस्तो न्यून उत्सर्जन गर्ने देशले ठुलो क्षति भोग्दा प्रश्न केवल क्षतिपूर्तिको होइन, विश्वव्यापी न्यायको संरचनाकै हो। जलवायु न्यायको वास्तविक अर्थ नेपाली जनताले बारम्बार विगतको भ्रान्तवशेष पुनर्निर्माण मात्र नगरी भविष्य निर्माण गर्ने अवसर पाउनु हो।

यसको धेरैलु आयाम पनि छ- जोखिममा रहेका नागरिकलाई समान सुरक्षा दिनु राज्यको दायित्व हो।

सम्बोधनको दार्शनिक र स्मरणीय संरचनामध्ये एक 'छ वटा आर' हो; जसमा राहत, पुनर्स्थापना र पुनर्निर्माणसँगै जिम्मेवारी, पुनर्भरण-क्षतिपूर्ति र पुनरुत्थानशीलतालाई समेटिएको छ। यसमा पहिलाका तीन वटा विपत्पछिका तत्कालीन आवश्यकता हुन् भन्ने पछिल्ला तीन वटा भविष्यमा विपत् स्थायी नियति नबनेस् भन्ने दीर्घकालीन आधार हुन्। नेपाल अब केवल विपत् आएपछि राहत बाँड्ने संस्कृतिबाट परिवर्तन भएर पूर्वतयारी गर्ने संस्कृतितर्फ जानु पर्छ। यसको अर्थ बाढी आएपछि पुल बनाउने मात्र होइन बरु अर्को बाढीमा पनि टिक्ने खालको पुल बनाउने, पहिरो गएपछि सडक मात्र खोल्ने नभई जोखिम घटाउने भूइन्जिनियरिङ गर्ने र विद्यालय पुनर्निर्माण मात्र नगरी विपत्का बेला पनि बालबालिकाको सिकाइ निरन्तर राख्ने प्रणाली बसाल्नु हो र यही नै आपत्प्रतिरोधी क्षमता हो। नेपाल अब राहत संस्कृतिबाट पूर्वतयारी संस्कृतितर्फ जानु पर्छ। बाढीपछि पुल बनाउने मात्र होइन, अर्को बाढीमा टिक्ने पुल बनाउने; पहिरोपछि सडक खोल्ने मात्र होइन, जोखिम घटाउने भूइन्जिनियरिङ गर्ने; विद्यालय पुनर्निर्माण मात्र होइन, विपत्का बेला पनि बालबालिकाको सिकाइ निरन्तर राख्ने प्रणाली बनाउने- यही हो आपत् प्रतिरोधी क्षमता।

न्यायपूर्ण विश्वव्यवस्था : जलवायु विपत्बाट प्रभावित गरिब मुलुकलाई पुनः

ठुलो ऋणको बोझमा पार्नु समाधान होइन। पर्याप्त अनुदानमा आधारित सहयोग आवश्यक रहेको प्रधानमन्त्रीको धारणा छ। जलवायु वित्तमा पहुँचको जटिलता र प्रशासनिक ढिलाइलाई 'घरमा आगो भर्ने नलगाइने' रूपकले प्रश्न गरिएको छ तर अन्तर्राष्ट्रिय सहयोगसँगै राष्ट्रिय पारदर्शिता, प्रभावकारिता र जवाफदेहिता पनि बलियो हुनु पर्छ। जलवायु न्यायको अन्तर्राष्ट्रिय मागसँगै राष्ट्रिय सुशासनको दायित्व जोडिन्छ।

हिमालय जीवन-आधार : हिमालय केवल भौगोलिक सीमा होइन; पानी, कृषि, पारिस्थितिक प्रणाली र जीविकोपार्जनको जीवन-आधार हो। यही दृष्टिले नेपाल, भारत र चीनको नेतृत्वमा हिमाल जलवायु पुनरुत्थानशीलता संयन्त्र प्रस्ताव गरिएको छ; जसमा वैज्ञानिक तथ्याङ्क आदानप्रदान, हिमताल अनुगमन, संयुक्त पूर्वचेतावनी र सीमापार विपत् समन्वय जस्ता विषय समेटिन्छन्। यसको मूल दर्शन सरल छ- विपत्ले राहदानी र भिसा बोकेर हिँड्दैन। नदीले सीमा चिन्दैन, हिमनदीले राजनीतिक नक्सा हेर्दैन। त्यसैले हिमाली जोखिमलाई राजनीतिक सीमाभित्र मात्र व्यवस्थापन गर्न सकिँदैन। यसले नेपाल-भारत-चीन सम्बन्धलाई भूराजनीतिक सन्तुलनबाट साभ्ना समस्यामा साभ्ना समाधान खोज्ने वातावरणीय सहकार्यतर्फ लैजाने सम्भावना देखाउँछ।

प्रकृति पूजाबाट सहअस्तित्वतर्फ : नेपाली संस्कृति प्रकृतिसँग गहिरो रूपमा जोडिएको छ तर हाम्रो व्यवहारमा

विरोधाभास पनि छ- हामी नदी पूजा गर्छौं तर नदी अतिक्रमण गर्छौं, वनलाई पवित्र मान्छौं तर अव्यवस्थित दोहन गर्छौं। त्यसैले प्रश्न अब प्रकृतिको पूजा गर्छौं कि गर्दैनौं भन्ने मात्र होइन; हामी प्रकृतिलाई उपभोगको वस्तु मान्छौं कि सहअस्तित्वको आधार ? परम्परागत ज्ञान र आधुनिक विज्ञानबिच संवाद स्थापित गर्दै विकासलाई प्रकृतिसँग सहअस्तित्वमा आधारित बनाउनु आजको आवश्यकता हो।

नयाँ राजनीतिक चेतना : विपत् व्यवस्थापनमा जोखिम नक्साङ्कन, पूर्वचेतावनी, सुरक्षित विद्यालय-अस्पताल, स्थानीय उद्धार क्षमता, बिमा, सुरक्षित पूर्वाधार र बालबालिका तथा कमजोर समूहको संरक्षणलाई प्राथमिकता दिनु पर्छ। राज्यको सफलता कति राहत बाँडियो भन्नेबाट मात्र होइन, अर्को विपत्मा कति कम क्षति भयो भन्नेबाट मापन हुनु पर्छ। प्रधानमन्त्रीको भाषणमा शिक्षा क्षेत्रको विस्तृत चर्चा नभए पनि यसको अन्तर्निहित सम्बन्ध स्पष्ट छ। जलवायु शिक्षा, विपत् तयारी, आलोचनात्मक सोच, नागरिक शिक्षा, सिप र रोजगारीसँग जोडिएको शिक्षा आवश्यक छ। शिक्षा प्रमाणपत्र वितरण गर्ने संस्था मात्र होइन, राष्ट्रको आपत्प्रतिरोधी क्षमता निर्माण गर्ने आधारभूत संस्था हो। युवाको निष्ठा र जवाफदेहिताको मागले अर्को दार्शनिक प्रश्न उठाउँछ- के लोकतन्त्र पाँच वर्षमा एक पटक मत हाल्ने प्रणाली मात्र हो वा राज्यलाई दैनिक जीवनमा जवाफदेही बनाउने निरन्तर नागरिक अभ्यास पनि हो ? युवा ऊर्जा अनुसन्धान, उद्यमशीलता, सार्वजनिक सेवा र संस्थागत लोकतन्त्रमा रूपान्तरण हुन सके पुस्तान्तरण दीर्घकालीन राष्ट्रिय शक्ति बन्न सक्छ।

नयाँ सामाजिक सम्झौतातर्फ : सरकारले सम्मानजनक रोजगारी, सामाजिक सुरक्षा र प्रत्येक नेपालीलाई आफ्नै देशमा अवसर दिने प्रतिबद्धता व्यक्त गरेको छ। उत्पादन, शिक्षा, सिप, बजार, स्थिर नीति, उद्यमशीलता र पूर्वाधारबिचको सम्बन्ध बलियो भए मात्र राजनीतिक परिवर्तन नागरिकको दैनिक जीवनमा अनुभूत हुन सक्छ। यससँगै मानवीय सुरक्षाको अवधारणा पनि महत्त्वपूर्ण छ। सुरक्षा केवल सीमा र हतियार-होडबाजीको विषय होइन; सुरक्षित राष्ट्र भनेको सुरक्षित

नागरिक भएको राष्ट्र हो।

विपत्पछिको नेपाल : नेपालको पछिल्लो विपत्ले परिवार, समुदाय र राज्यलाई गहिरो पीडा दिएको छ तर सङ्कट केवल विनाशको क्षण होइन, त्यो आत्मपरीक्षण र पुनर्निर्माणको अवसर पनि हुन सक्छ। अब नेपालले तीन प्रश्नलाई एकैसाथ हेर्नु पर्छ- कसरी जीवन जोगाउने ? कसरी जोखिम घटाउने ? र कसरी न्यायपूर्ण भविष्य निर्माण गर्ने ?

यसका लागि विज्ञानमा आधारित योजना, पूर्वचेतावनी, सुरक्षित पूर्वाधार, जलवायु अनुकूलन, गुणस्तरीय शिक्षा, रोजगारी, सामाजिक सुरक्षा, उत्पादन, उत्तरदायी राजनीति र संस्थागत सुशासन आवश्यक छन्।

विश्वसँग जलवायु न्याय माग्दा नेपालले आफ्ना नागरिकलाई पनि न्याय दिन सक्नु पर्छ। अन्तर्राष्ट्रिय सहयोग माग्दा त्यसको पारदर्शी र प्रभावकारी उपयोग गर्न सक्नु पर्छ। विश्व व्यवस्थाको सुधारको आवाज उठाउँदा देशभित्र सुशासन बलियो बनाउनु पर्छ। युवाको जवाफदेहिताको मागलाई स्वीकार गर्दा राज्यका सबै संस्था नागरिकप्रति जवाफदेही हुनु पर्छ र प्रकृतिसँग सहअस्तित्वको कुरा गर्दा विकासका हरेक निर्णयमा हिमाल, नदी, वन, माटो र भावी पुस्ताको हितलाई स्थान दिनु पर्छ। अन्ततः नेपालको प्रश्न केवल बाढीबाट कसरी उद्दने भन्ने होइन; बाढीपछिको नेपाल कस्तो बनाउने भन्ने हो। के हामीले पुरानै जोखिमपूर्ण संरचना, राजनीतिक संस्कार र विकास दृष्टिकोणबाट पुनर्निर्माण गर्ने छौं कि सङ्कटबाट सिकेर नयाँ राष्ट्रिय दर्शनसहितको निर्माण गर्ने छौं ?

नेपालको भविष्य केवल हिमालको उचाइमा छैन, हिमालको छायामा बाँचिरहेका प्रत्येक नागरिकले आफ्नै देशमा आफ्नो भविष्य निर्माण, न्यायपूर्ण अवसर, सुरक्षा, सम्मान, गुणस्तरीय शिक्षा र वैश्विक सम्भावनाका साथ गर्न पाउनु नै राष्ट्रिय स्वतन्त्रताको गहिरो अर्थ हो। जब अर्को पटक विश्वको छानोबाट चेतावनीको आवाज गुन्जिन्छ; प्रश्न केवल हामीले त्यो आवाज सुन्यौं कि सुनेनौं भन्ने हुने छैन। प्रश्न हुने छ- सुनिसकेपछि हामीले के गर्नु भन्ने ? सम्भवतः नयाँ पुस्ताका लागि गर्वका साथ भन्ने एसियाको माझमा नयाँ नेपाल निर्माण गर्न सक्थौं।-गोराखापत्र

स्वास्थ्य

के धेरै पसिना आउँदा हाम्रो शरीरको बोसो पग्लिन्छ ?

‘शरीरको तौल घटाउनका लागि पसिना आउने गरी शारीरिक कसरत गर्नुपर्छ, हिँडनु वा हौडिनुपर्छ।’

यो हामीले धेरै सुन्दै आएको कुरा हो। यसअनुसार केही व्यक्तिहरूलाई लाग्छ कि पसिना धेरै आउनु भनेको शरीरमा भएको बोसो पग्लिनु हो र यसले तौल घटाउन मद्दत गर्छ।

के यो कुरा सत्य हो त ? यसबारे बुझौं ?

सबैभन्दा पहिला बुझ्नुपर्ने कुरा हो, पसिना आउनु भनेको बोसो शरीरको बोसो पग्लिनु होइन। पसिना आउनु भनेको शरीरलाई शीतल पार्ने एउटा प्राकृतिक प्रक्रिया हो। खानपानको तरिका उचित हुँदा, नियमित व्यायाम गर्दा र जीवनशैली सही तरिकाको हुँदा मात्रै शरीरको बोसो घट्छ।

यदि हाम्रो शरीरलाई आवश्यक क्यालोरी र हामीले खाने क्यालोरीको मात्रा सन्तुलनमा राख्न सकियो भने हाम्रो तौल घट्न सक्छ। अनावश्यक क्यालोरी सेवन नगर्ने, नियमित शारीरिक व्यायाम गर्ने गर्दा मात्रै तौल घटाउन सकिन्छ। धेरै मात्रामा पसिना निकाल्दैमा तौल घट्ने

कुरा सत्य होइन।

तौल सही हुनका लागि पसिना उत्पादनको मात्रामा भन्दा पनि आफ्नो

आहार र जीवनशैली सही राख्न ध्यान दिनु आवश्यक छ। यो लामो समयसम्म निरन्तर रहनुपर्छ।

पसिना किन आउँछ ?

पसिना आउनु शरीरको प्राकृतिक शीतलक प्रणाली हो। जब शरीरको

तापक्रम बढ्छ, पसिना ग्रन्थीहरूले पसिना निकाल्छन्। यो पसिनाले शरीरलाई शीतल बनाउँछ।

कुन-कुन कारणले पसिना आउँछ ? पसिना आउनुका धेरै कारणले हुन्छन्। मुख्य कारण त गर्मी मौसम तथा तातो वातावरण नै हो। अर्को कारण हामीले व्यायाम तथा परिश्रम गर्दा पसिना आउँछ। तातो, पिरो तथा मसलेदार खानेकुरा खाइरहेको छ भने पनि पसिना आउँछ। धेरै तनाव तथा डरको अवस्थामा पनि पसिना आउन सक्छ।

थाइराइड हर्मोनको मात्रा बढी हुँदा अर्थात हाइपरथाइराइडिज्मको समस्यामा पनि धेरै पसिना आउँछ।

मानसिक रोगमा पर्योग हुने औषधिहरू जस्तैः एसएस युपका औषधिको सेवन गर्दा पनि धेरै पसिना आउन सक्छ।

पोष्टमेनोपोजल सिन्ड्रोम अर्थात महिलाहरूमा महिनावारी सुकेपछि देखिने विभिन्न लक्षणमध्ये एक धेरै पसिना आउनु पनि हुन्छ।

के पसिनाले बोसो पगाल्छ ?

पसिनामा प्रायः पानी र इलेक्ट्रोलाइटहरू हुन्छन्। यसमा बोसोको

मात्रा हुँदैन। जब अत्यधिक पसिना आइरहेको हुन्छ तब हाम्रो शरीरले पानी गुमाइरहेको हुन्छ, बोसो होइन्।

अत्यधिक पसिना आउनुको अर्थ शरीरले बढी बोसो जलाइरहेको छ भन्ने हुँदैन। अत्यधिक पसिनाले शरीरको तापक्रमलाई नियमित गर्न मद्दत गर्छ, बोसो हटाउन होइन। त्यसकारण, बोसो घटाउन पसिना आउनु जरूरी हुन्छ भन्ने होइन।

बोसो घटाउने उपाय के हो त ?

यसका लागि क्यालोरी लसको तरिका अपनाउनु आवश्यक छ। यो भनेको शरीरलाई आवश्यक भन्दा कम क्यालोरी खानु हो। यसो हुँदा आवश्यक क्यालोरीका लागि शरीरले बोसो जलाउँछ।

क्यालोरीको सेवन कम गर्नु र शारीरिक कसरत बढाउनु नै तौल घटाउने उपाय हो। हामीले खाने खानेकुराबाट जति क्यालोरी प्राप्त गरिरहेका हुन्छौं त्यो भन्दा बढी क्यालोरी खर्च गर्ने उपायहरू अपनाउँदा बोसो घट्छ। यस प्रक्रियामा, बोसो कार्बन डाइअक्साइड र पानीमा ढुकिन्छ।-अनलाइनखबर

एसियाडमा क्रिकेट:

नेपाललगायत एसोसिएट टिममाथि वर्षाको जित

कालपृष्ठ समाचारदाता

काठमाडौं, १३ असोज

सामान्यतया यो जापानमा पानी पर्ने सिजन होइन। तर यसपाली जापानले २०औं एसियाली खेलकुद आयोजना गरिरहेँदा पूरा देश नै लगातारको वर्षा तथा समुद्री आँधीले प्रभावित भइरहेको छ। खेलकुद नहुने त कुरै भएन।

आइची-नागोया एसियाड २०२६ मा पौडीलगायत केही खेल टोकियोमा आयोजना गरिएको छ। बाँकी अधिकांश खेल नागोयामै भइरहेका छन्। टोकियोलाई ठूलो वर्षा र समुद्री आँधीले सताएपछि नागोयामा पनि पछिल्लो हप्तादेखि नै निरन्तरको वर्षाका कारण जनजीवन असहज बनिरहेको छ।

नागोयाको वर्षाले प्रत्यक्ष रूपमा नेपालको एसियाड सहभागितालाई प्रभावित गरिरहेँदा क्रिकेटले सबभन्दा ठूलो मुल्य चुकाउनुपरेको छ। पदक आशा गरिएको क्रिकेटमा मंगलबार एउटै बल नखेलीकन नेपालले आफ्नो चुनौती समाप्त भएको देख्नुपर्यो। टेनिस्मा दुई दिनदेखि लगातार वर्षाका कारण तालिकाअनुसार खेल हुन सकेको छैन।

समूह 'ए' बाट विजेताका रूपमा अगाडि बढेको नेपालले मंगलबार क्वार्टरफाइनलमा विश्व च्याम्पियन भइसकेको श्रीलंकासँग खेल्नुपर्ने थियो। यो खेल जितेको भए सेमिफाइनलमा नेपालको भेट स्टार खेलाडीले भरिपूर्ण भारतसँग हुने थियो। तर तीन दिनदेखि लगातार परेको वर्षाका कारण खेल सुरु हुन सकेन।

एसियाली खेलकुदको नियमअनुसार वर्षाका कारण खेल हुन नसके आइसिसी

वरियतामा माथि रहने टिम विजयी हुने व्यवस्था छ। यही प्रावधानले नेपालको एउटा पदक सम्भावनामाथि प्रहार गर्यो। स्वर्णसहित कम्तिमा १० पदक जित्ने लक्ष्य लिएर जापान आएको नेपालका लागि एउटा पदक योगदान गर्ने सम्भावना खेल्ने नपाई अन्त्य भयो।

लगातारको वर्षाले नेपालमात्र होइन, क्रिकेटको अनिश्रिचततामाथि खेल्दै ठूला टेस्ट राष्ट्रलाई स्तब्ध पारेर अगाडि बढ्ने एसोसिएट देशहरू सबैको लक्ष्य परिक्षण नभइकनै असफल करार गरियो। जवकि सोभै क्वार्टरफाइनलमा स्थान दिइएका चार टेस्ट राष्ट्र भारत, श्रीलंका, पाकिस्तान र बंगलादेशले चाँही खेल्दै नखेली सेमिफाइनलमा स्थान पक्का गरे।

नेपालले खेल्ने नपाई श्रीलंकालाई सेमिफाइनलको बाटो दिनुपर्दा मंगलबारकै लागि तय भएको मलेसिया र बंगलादेशबीचको क्वार्टरफाइनल पनि हुन सकेन। प्रतियोगिताको नियमले श्रीलंकाजस्तै बंगलादेशलाई अन्तिम चारमा पुर्यायो।

सोमबारका लागि तय गरिएका दुई

क्वार्टरफाइनलमा पनि वर्षा नै बाधक बन्यो। दुई टेस्ट राष्ट्र अफगानिस्तान र भारत तथा पाकिस्तान र हङकङबीचको खेल वर्षाका कारण एकै बल नफालीकन रद्द गरियो। जहाँ भारत र पाकिस्तानले आइसिसी वरियतामा माथिल्लो स्थानमा रहनुको फाइदा उठाए।

अब बिहीबार हुने सेमिफाइनलमा आइसिसी ट्वान्टी-२० वरियताको शीर्ष स्थानमा रहेको भारतले नवौं वरियताको श्रीलंकासँग खेल्नेछ। बिहीबारै पहिलो सेमिफाइनलमा छैटौं वरियताको पाकिस्तान र आठौं वरियताको पाकिस्तानबीच प्रतिस्पर्धा हुनेछ। वर्षाका कारण सेमिफाइनलका खेलहरू पनि हुन नसके भारत र पाकिस्तान फाइनल पुगेछन्। फाइनलमा पनि वर्षा बाधक भए भारतले एउटै खेल नखेली स्वर्ण पदक जित्नेछ भने पाकिस्तानले रजत तथा बंगलादेशले कांस्य पदक जित्नेछन्।

लगातारको वर्षाले क्रिकेटलाई सबभन्दा बढि प्रभावित गर्दा समूह 'बी' अन्तर्गत शनिबार मलेसिया र ओमानबीच तय भएको

खेल सुरुवाटै हुन सकेन। त्यही दिन नेपाल र जापानबीच समूह 'ए' अन्तर्गतको प्रतिस्पर्धा पनि पूरा हुन पाएन।

पहिलो खेलमा टेस्ट राष्ट्र अफगानिस्तानमाथि प्रभावशाली प्रदर्शनका साथ ५ विकेटको जित हासिल गरेको नेपाल दोस्रो खेलमा पनि उच्च लयमा थियो। आयोजक जापानसँग टस हारेर पहिला ब्याटिङ गरेको नेपालले १५.४ ओभरमा ४ विकेटको क्षतिमा १४९ रन बनाउँदा वर्षाका कारण खेल रद्द भयो।

आइसिसी विश्व वरियताको १० औं स्थानमा रहेको अफगानिस्तानमाथि पहिलो खेलमा १४ औं वरियताको नेपाल निकै हावी भएको थियो। टस हारेर पहिला फिल्डिङमा निम्त्याइएको नेपालले बलियो प्रतिद्वन्द्वीलाई १०२ रनमा सीमित गरेको थियो। त्यसपछि टोलीले १०३ रनको लक्ष्य १६ बल बाँकी रहँदै पूरा गरेको थियो।

टेस्ट राष्ट्र अफगानिस्तानमाथि पाएको त्यो प्रभावशाली जितपछि नेपालसँग अरू विपक्षी पनि निकै सचेत भएका थिए। विपक्षीहरूले नै नेपाललाई पदकको मुख्य दावेदारमध्ये एकको रूपमा राखेका थिए। अफगानिस्तानजस्तै आफू पनि नेपाली स्पिनको सिकार हुन सकेमा सबै सचेत थिए।

‘अफगानिस्तानसँगको खेलमा नेपालले जसरी खेल्थ्यो, त्यसबाट नागोयाको पिचमा नेपालको स्पिन अट्याक सबैका लागि टाउको दुखाई बन्न सक्ने देखियो,’ भारतीय टोलीका अधिकारीलाई उभूत गर्दै भारतीय पत्रकार सन्दीप नकाईले खेलाडी डटकमसँग भने, ‘नेपालले विगतमा पनि ठूला टिमसँग भयरहित क्रिकेट खेलेर सनसनी मच्चाइरहेको थियो।

बाँकी ३ पृष्ठमा

सकियो नेपाली एथलेटिक्सको नागोया यात्रा

20th Asian Games Aichi-Nagoya 2026

कालपृष्ठ समाचारदाता

नेपालगन्ज, १३ असोज

आइची-नागोया एसियाली खेलकुद २०२६ मा नेपालको एथलेटिक्स यात्रा मुकेशबहादुर पालको व्यक्तिगत समय सुधारसँगै सकिएको छ।

मंगलबार नागोया सिटी मिजुहो पार्क एथलेटिक्स रंगशालामा भएको पुरुष ५ हजार मिटरको फाइनलमा मुकेशले १४ मिनेट ०३.६१ सेकेन्डको समय निकाल्दै नवौं स्थान हासिल गरे। १४ मिनेट २५.५४ सेकेन्ड, मुकेशको यसअघिको व्यक्तिगत उत्कृष्ट समय थियो। त्यसमा उनले उल्लेखनीय सुधार गरे।

मुकेशको ५ हजार मिटरको प्रदर्शन नागोया एसियाडमा नेपालको एथलेटिक्सतर्फ उत्कृष्ट प्रदर्शनमध्ये एक रह्यो।

नागोयामा यसपाली एथलेटिक्समा ६ खेलाडीले

प्रतिस्पर्धा गरेका थिए। खडकबहादुर खड्काले म्याराथन, राजन रोकायाले १० हजार मिटर, मुकेशले ५ हजार र १५ सय मिटर, सोमबहादुर कुमालले ८ सय मिटर, सन्तोषी श्रेष्ठले ५ हजार र १० हजार मिटर तथा पूर्णलक्ष्मी न्यौपानेले १५ सय र ५ हजार मिटरमा चुनौती प्रस्तुत गरेका थिए।

सबै स्पर्धामा नेपालको चुनौती दयनीय रह्यो। यसबीच सोमबहादुरले आइतबार ८ सय मिटरमा राष्ट्रिय कीर्तिमान सुधार गर्दै १ मिनेट ४८.९५ सेकेन्डको समय निकालेका थिए। आफ्नो हिटमा पाँचौं तथा समग्रमा ८औं भएका उनी फाइनल पुग्न भने सकेका थिएनन्। मुकेशको मंगलबारको दौडअघि यो नै नेपालको उत्कृष्ट प्रदर्शन थियो।

मुकेशले १५ सय मिटरको हिटमा पनि व्यक्तिगत समयमा सुधार गरेका थिए। हिट चरणमै बाहिरिएका उनले ३ मिनेट ४९.५७ सेकेन्डको समय निकालेका थिए।

मदन भण्डारी अन्तर्राष्ट्रिय भलिबल कप

खैरा र नेपाल पुलिस क्लबको विजयी सुरुआत

कालपृष्ठ समाचारदाता

काठमाडौं, १३ असोज

भारतको खैरा भलिबल क्लब र विभागीय टोली नेपाल पुलिस क्लबले दोस्रो संस्करणको 'मदन भण्डारी कप अन्तर्राष्ट्रिय आमन्त्रित रनिङ्ग शिल्ड पुरुष भलिबल प्रतियोगितामा विजयी सुरुआत गरेको छ।

बुटवलको बिआइसिसी सम्मेलन केन्द्रमा मंगलबार भएको समूह 'ए' को पहिलो खेलमा खैरा भलिबल क्लब पन्जाबले मणिमुकुन्द भलिबल क्लबलाई ३-१ को सेटमा हरायो। पाहुना टोली खैराले २६-२४, २५-१८, २२-२५, २५-२० को जित निकालेको हो।

अर्को खेलमा विभागीय टोली नेपाल पुलिस क्लबले श्रीलंका पुलिस क्लबलाई ३-० को सोभो सेटमा हरायो। नेपाल पुलिसले श्रीलंका पुलिसमाथि २५-२३, २५-२१, २५-२० को जित निकाल्यो। यस्तै समूह 'बी' मा रहेको गल्कोट भलिबल क्लब समयमा उपस्थित नभएपछि खेलका लागि अयोग्य

ठहरिएको छ।

मदन भण्डारी स्पोर्ट्स एकेडेमीले आयोजना गरेको प्रतियोगिताको पूर्व राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीले उद्घाटन गरिन्। उनले यस प्रतियोगिताले नेपाली खेलाडीलाई अन्तर्राष्ट्रिय स्तरको प्रतिस्पर्धा गर्न सहयोग पुग्ने बताइन्। 'खेलाडीको प्रतिभा, खेलकुदको विकास र देशको प्रतिष्ठालाई माथि उठाउन यस्ता खेलकुद प्रतियोगिता महत्वपूर्ण रहने छ', भण्डारीले भनिन्।

उद्घाटन कार्यक्रममा आयोजक एकेडेमीका अध्यक्ष ध्रुव

आचार्यले एकेडेमीले खेलकुदलाई प्राथमिकतामा राखेर विद्यालयदेखि अन्तर्राष्ट्रिय स्तरका विभिन्न खेलकुद प्रतियोगिताहरू सञ्चालन गर्दै आएको बताए।

उनले बुटवलमा आयोजित अन्तर्राष्ट्रिय भलिबल प्रतियोगिताले प्रतिस्पर्धासँगै खेल पर्यटनलाई टेवा पुर्याएको पनि बताए। असोज १७ गतेसम्म सञ्चालन हुने प्रतियोगितामा गल्कोट भलिबल क्लब अयोग्य ठहरिएपछि सात टोलीको सहभागिता रहेको छ।

समूह समूह 'ए' मा खैरा क्लब पन्जाब, श्रीलंका पुलिस क्लब,

नेपाल पुलिस क्लब र मणिमुकुन्द भलिबल क्लब रहेको छ। यस्तै समूह 'बी' मा सभापोखरी भलिबल क्लब, भारतको गुजराज स्पोर्टिङ क्लब र नेपाल एपीएफ क्लब रहेको छ। समूह चरणबाट शीर्ष दुई टोली सेमिफाइनलमा प्रवेश गर्नेछन्। सेमिफाइनल विजेताबीच उपाधि भिडन्त हुनेछ।

प्रतियोगिताको विजेता टोलीलाई रनिङ्ग शिल्डसहित सात लाख रूपैयाँ, उपविजेतालाई तीन लाख ५० हजार रूपैयाँ, तेस्रो हुनेलाई एक लाख ७५ हजार रूपैयाँ तथा सान्त्वना पुरस्कार स्वरूप ७५ हजार रूपैयाँ, कप, मेडल र प्रमाणपत्र प्रदान गरिने छ।

यस्तै प्रतियोगिताको उत्कृष्ट खेलाडीलाई १५ हजार रूपैयाँ, व्यक्तिगत विधातर्फ उत्कृष्ट स्पाइकर, सेटर, सर्भर, ब्लकर, डिफेन्डर र उत्कृष्ट प्रशिक्षकलाई जनही आठ हजार नागदसहित सम्मान गरिनेछ। प्रत्येक खेलको प्लेयर अफ द म्याचलाई जनही पाँच हजार रूपैयाँ पुरस्कार प्रदान गरिने आयोजकले जनाएको छ।

WiFi-6

— SINCE 2021 —

CLASSICTECH

३ महिना तिर्नुहोस्,

७ महिना चलाउनुहोस्

जडान रु. ३ मा

200 Mbps

RS.

5,700/

T&C APPLY

☎ 9709184147

✉ sales@classic.com.np

